

במדינה

העם

שקט-לא להפריע!

המות המדיני של ישראל מצויד במכשיר מחוסם. מכשיר זה מסגן את כל הידיעות החודרות אליו. כל ידיעה המתאימה לי משפטי-הקדומים המוסכמים, מגיעה לתער דתה. כל ידיעה הסותרת משגים מעובשים אלה, פשט אינה נרשמת. כך שמר המות על שלחנה, אינו מתרגש לעולם. לולא מכשיר נוח זה, היתה הצמרת המ-

המראגדיה והשר שורת המחפס

דינית של ישראל צריכה להודיעו השנה כמה וכמה פעמים. כי בזה אחר זה הגיעו ידיעות מעד לגבול, שהיו מהפכניות ממש, פתחו אפיקים חדשים לגמרי ליוזמה מדינית ישראלית. השרשרת עד כה:

● ראיון מיוחד שנתן גמאל עבד אל נאצר לעורך-עתון אמריקאי, בו הודה כי קיומה של ישראל כעובדה קיימת שאין לערער עליה, קבע. כי שלום ישראלי-מצרי יהיה אפשרי אם ישראל תקבל עליה את פתרון בעית הפליטים. הציע עבד אל-נאצר: אם מוכנה ישראל לקבל את רצונו-עזה יחד עם הפליטים הנמצאים בה, לא תתנגד מצרים.

● פניה דחופה של חזית-השיתורר הי-אלגירית אל גורמים ישראליים בשווייץ, מטה לוחמי חרות אלגיריה ביקש תמיכה ישראלית למלחמתו ביוזמה הבינלאומית.

● הודעה של נשיא טוגייה חביב בור-גיבה, כי אין הוא לוחם בישראל, וכי אין לטוגייה ענין בשום יהודים מלבד יהודיה שלה, שהם אזרחים רצויים ושוויוניות.

● **הידידים היקרים.** אילו היתה ליש-ראל צמרת מדינית אמיתית, העורכת תוכי-ניות לנחה ארוך, היתה כל אחת מהידיעות האלה גורמת לפעילות קדחתנית לשבירת המצור החונק את המדינה. אולם המנהיג הפוליטי של ישראל לא הגתה רעיון חדש מאז 1905.

לפי מסורת הדורות שעברו, ביקשה עתה צמרת זו לקשור את ישראל לעגלה החורקת של אירופה, עלידי הכנסת ישראל לנאט"ו במעד לדלת האחורית. מכיון שגם עבד אל נאצר, גם לוחמי אלגיריה וגם בורגיבה מתנגדים לנאט"ו, היו רמזיהם בלתי-רצויים בהחלט.

ואילו שותפי נאט"ו — סעוד, חוסין רי-נוזי אל-סעיד — הכריזו השבוע והערב כי מטרם הקדושה. ביותר היא להשמיד את ישראל מתחת לשמי אלה, בעזרת הנשק החדיש של נאט"ו והאמריקאים.

● **הפעק האחרון.** השבוע התפרסמה בישראל ידיעה, ששמה בצל גם את קוד-מותיה המהפכניות ביותר. מזכיר המפלגה החשבה ביותר במרחב, המייצגת את מיטב הכוחות האומנים לא רק בסוריה, אלא במצרים ובירדן, הציע בסיס לשלום עם ישראל, כחלק מרעיון מרחיק-ראות של

רבת הטרויסטית הממושכת נגד "העולם הזה".

בכל זאת יותר כבוד השר למלא תפקיד כה מפוקפק וחסרי-כבוד במערכה זו. בכל זאת הוא נותן את שמו ותחיתו לחיפוי על הצמרת המושחתת ורקובה של משטרת-ישראל, ובקפיון על מעשי כוח-החושך. הוא הפך את עצמו ביוזעין לי-דובר שני של מפתח המשמרה, הי-חוזר בניב ספרדי חביב על השק-רים המופצים בניב סולני כפי הי-דובר הרשמי, רמ"ח יעקוב נאש, אשר כמה עתונאים נחלקים עדיין

שאף התחילה החקירה, כי פצצות אלה הוגי-חו עלידי העולם הזה עצמו. מצוייר באי-פורמציה מוטמכת זו הקך כבוד השר לשיבת הממשלה והודיע את אשל הודיע, אך דבריו נמחקו מן הפרוטוקול של הי-ישיבה (הסודית) כאשר הקימו שרי הציונים הכלליים שערוריה. כבוד השר נסג מן הדברים שהושמו בפיו.

באותו שבוע התקיים דיון נרחב על נושא זה בכנסת. כבוד השר ייצג את הממשלה בי-דיון זה. הפעם לא העז לחזור על ההשמצה המתועבת שהושמה בפיו, ושתוצאתה היתה חיפוי מוחלט על מניחיה-הפצצות. הוא אמר לחברי-הבית כי החקירה נמשכת במקום המרץ, וכי תוצאותיה יבואו לכנסת.

מאז עברו שנתיים וחצי. לחקר רח שהתנחלה, כביכול, לא היו שום תוצאות. שום דו"ח לא הובא לכנסת. איש לא הועמד לדין. איש לא הואשם בשום דבר.

הפרט החשוב ביותר של אותה חקירה היה דו"ח המעבדה של המשטרה על סיבת אי-התפוצצות של מכונת-התוצרת במערכת. מכונת-התפוצצות של מניחיה-הפצצה, שנעזרה על-ידי עתונאי מסויים שעשה את מאכתה, בגלל סיבות שלא הובהרו עד היום, טענה כי הפצצה נועדה מראש לעשיית רושם בל-בה. אולם מימצא המשטרה הוכיח שהיה זה שקר: הסיבה לאי-התפוצצות היתה מקרית, ולא ניתנה להכנה מראש.

מימצא זה, שהיה בו טיהור מוחלט של המערכת מכל החשי-דות המזכוכיות, הושחק והועלם מעיני הכנסת והציבור.

פעולת המשטרה הצטמצמה בשטח אחד. לעורכי העולם הזה ניתנו שומרי-ראש, מי שנודות הבולשת התלאביבית, שנצמדו אלי-הם במשך 24 שעות ביממה. שומרי-ראש אלה פעלו בשליחות השב. ערכו דו"ח יומי על תנועות העורכים, בגישותיהם ומע-שיהם. דו"חים אלה הועברו למאיר גוביק, המקשר בין המשטרה לבין השב. בילוש זה השלים, למעשה, את עבודתם של מניחי-הפצצות, שהיו מעוניינים להתחקי את מסע-הגילויים.

★ ★ ★

אדם אין צורך להיעזר בנסיונו הי-רב של העולם הזה וז"ל, כדי לעמוד על תוצאות שיתוף-הפעולה בין כבוד השר לבין צמרת משטרת ישראל.

במשפט עמוס בן-גוריון היה זה כבוד השר כבוד שיטירית שהתם על ההצהרה ש-אין לסתות את התיקים החשובים, למפן טובת הציבור. כשפתחו השופטים בכל זאת את התיקים, נסתבר כי ברוב המקרים לא היה שחר להצהרת כבוד השר. אפילו הי-שופט זאב לסטנר, שלא הראה תיבה יתרה לנתבעים באותו משפט, נתן או סטירת-לחי מצלצלת לכבוד השר.

כשצלטנר וחבריו הוציאו את פסקדינם, בו האשימו את המפקח הכללי בקשר, לא השתמש כבוד השר במכנותו לפטר את המפקח הכללי. כן לא עשה מאומה ביחס לתריסר הערות אחרות של השופי-טים בפסקדיהם, בנוגע לסדרר המשמרה, שתבעו את התערבותו. לעומת זאת השתמש כבוד השר במכנותו כדי לפטר את הקצין זאב שטיינברג. קורבן הקוגניה המת-על של ראשי המשטרה, גם כאשר זוכה שטיינברג מכל אשמה בבית-המשפט, וכאשר ההשמצות הנלוות נגדו הופרכו לעיני כל, לא ביטל השר את ההתפטרות. להפך, היה זה הוא, השופט לשעבר, שקרא לכנסת את מכתבו המחפיר של חיים כהן, בו השמיץ היועץ את הי-יורשת של שיטירית, שופטת-השלום הראשית בתלאביב.

אפשר להוסיף לרשימה זו. אפשר להזכיר, למשל, את הפצצה שהונחה בביתו של חבר-הכנסת ישראל רוקח, ואשר לפי כל הסימנים הונחה אף היא בידי שליחי השלטון. איש לא הואשם, איש לא הועמד לדין.

בכל המקרים האלה אין לתת לכבוד השר ליהנות מן הספק. הוא היה קציר-משמרה גבוה בימי הי-מנדט. הוא היה מנהל בית-ספר לשומרים. הוא היה שופט-שלום ראשי עד לקום המדינה. הוא מעי-רב בחיי הארץ, בה נולד לפני 62 שנה. הוא יודע מה היתה הסיוון, ומה הסתתר מאחורי פרשת רצח ארלוזורוב. יש להניח שהוא יודע היטב מה מסתתר מאחורי המע-

הושיכו שר נכבד על גבו, אולם היועץ יכול לצפצף על השר, וגם עושה זאת בקול גדול.

★ ★ ★

כבוד השר רוכב על המשטרה, כשם שילד רוכב על גמר. הוא צריך להיזהר מאד שלא ליפול.

הוא השר היחיד שמשרדו לא נמצא די חשוב אפילו כדי להעבירו לירושלים. לשי-כחו האומללה נשארה בקרית תל-אביב. אפי-לו בשנתון הממשלתי אין משרדו מרכב אלא משלושה אנשים. אחד מהם, מקס רובינשטיין, ע.מ.מ. במשטרה ושומרי-ראש לשעבר של דויד בן-גוריון, מקפיד על-כך ששום אדם לא ידבר עם השר מ-לי למסור לו קודם כל את תוכן הענין.

מדוע השאירו את כבוד השר בתפקיד זה? מפני שזה סידור נוח מאד.

במשטרה שולט עמוס בן-גוריון, העושה ככל העולה על רוחו במכשיר ממכתי מר-בוי זה. תוך תיאום יפה עם השב.

מעל לעמוס מרחפת דמותו הטראגית של יחזקאל מר, החקר כל השפעה שהיא אף מחפה על מעשיו של עמוס. ומעל לסהר האומלל מרחפת דמותו הי-א מלכה של שיטירית, שהשפעתו אפסית עוד יותר, ושהוא מחפה על מעשיו של סהר, שהם מעשי עמוס.

כשמישהו טונה במכתב לשיטירית, מכין משרדו של השר העתק, ושולח אותו לסהר בבקשה לאינספורמציה. סהר שואל את עמוס, אם טוב עליו לבו של עמוס, מקבל שיטירית תשובה. אותה הוא מעביר לפונה אליו. כשמישהו מעלה בכנסת ענין הנוגע לי-משטרה, חוזרת אותה פרודורה. כבוד השר מקבל בכתב את דבריו של יחזקאל סהר, ממורע אותם לחברי הבית, בצורת הודעה מוסמכת של שרי-המשטרה, חבר ממשלת ישראל.

זהו סידור אידיאלי — לכל הי-נוגעים בדבר. חיוו של כבוד השר קדים, והוא חופשי לעסוק בענייניו. המפקח הכללי יכול להשתולל כי-אזות נפשי, מכדי להיות אחראי בפני איש, ומכדי להיות כפוף לי-כנסת. ובפני הכנסת מופיע אדם שכל אחד יודע שאין ידו במעל, שאין לו שום השפעה, ושעל כן אין זה אלא ביבודיומן ורועילב לרדת לחיוו.

★ ★ ★

אין פועל ידור זה בפועל על כן יודעים אנו, אנשי העולם הזה, לספר סיפור ארוך — ומאלף מאד.

עד כה בוצעו חמשה מעשי-סרור נגד מערכת זו. אף לא במקרה אחד מצאה הי-משטרה את האשמים. אף לא במקרה אחד הועמד מישהו לדין.

בדצמבר 1952 התפוצצה פצצה במערכת. רסיסה פצצה את עורך-התכנית של החתון, הקאריקטוריסט דוש, בשעת עבודתו. איש לא הועמד לדין על המעשה עד היום.

כעבור שנה, בדצמבר 1953, ימים מעטים אחרי פעולת קיבא אשר העולם הזה מתח עליה ביקורת חריפה, נעשה ניסיון לחטוף את העורך הראשי, כצאתו בתצות מן הי-מערכת בקרב-מגן, בו השתמשו התוקפים כאלות, נגדם זעזעו-מוח קשה לראשי-המערכת, ואילו העורך הרשמי, אשר התוקפים לא הצליחו להוציאו מ-בגיונה, נחבל בכל חלקי גופו, וצאצקות שתי ידי נשברו.

בעדותי לפני ועדת-משנה של הכנסת הי-עתי (דומני בשבועה) כי התוקפים היו חברי יחידה של כוחות-הבטחון של המדינה, אותה זיהיתי כפירוש בשמה.

עד היום לא הועמד איש לדין. כשיא המערכה נגד משטרו של אבא ת-שי בחיפה, בחודש מאי 1953, ניסו אנשי-האג דוף של חוש להשליט במצעי-סרור חרם על העולם הזה בחיפה. כל עתונאי חיפה היו צרים להשתוללות זו, שהוכשלה על-ידי דעת הקהל הגאורה.

איש לא הועמד לדין.

כעבור ימים מעטים, הונחה פצצה בדלת המערכת. לפי עדותם של מומחי המשמרה, היתה פצצה זו מסוגלת למוטט אגף שלם של הבית, על עשרות דייריו. רק במקרה לא התפוצצה.

שבוע לאחר מכן התפוצצה פצצה מאותו סוג בדפוס ישראל, בו הודפס אותה שעה העולם הזה. הפצצה נקבה חור גדול בקיר, סמוך למכונת-ההדפסה. פועל אחד נפצע. המפקח הכללי של משטרת ישראל, שמו-מיע במקום, אמר בסוד לעתונאים, עוד לפני